

Is een gesprek nodig vóór een gelovige kan deelnemen aan de broodbreking?

Vraag: Als iemand vraagt om toegelaten te worden tot de breking van het brood, wordt zo iemand gewoonlijk eerst door twee of drie broeders bezocht, die van hun bevindingen verslag uitbrengen aan de 'broedervergadering'. Welke Bijbelse redenen zijn er voor deze manier van doen aan te voeren?

Antwoord: Om toegelaten te worden tot de breking van het brood stelt de Schrift geen andere eisen dan dat zo iemand een gelovige is, zijn wandel, leer en verbindingen daarmee in overeenstemming zijn en die gelovige in staat is te onderscheiden wat hij doet.

In het begin van de gemeente gaf dit niet veel problemen. Door de krachtige werkzaamheid van de Heilige Geest was het zo dat van de ongelovigen zich niemand bij hen durfde te voegen. Ongelovigen die door onoplettendheid later toch binnen gekomen zijn, gingen weer weg, 'omdat zij niet van ons waren' (1 Joh. 2:9), terwijl zij die zich als bozen openbaarden, moesten worden weggedaan uit het midden van de gelovigen (1 Kor. 5:13).

In deze tijd van grote verwarring op kerkelijk gebied, waar we te doen hebben met veel valse leer en naamchristendom, moeten we voorzichtig zijn. De door de vrager genoemde gang van zaken wordt in ons land algemeen gevolgd. Deze gedragslijn is ontstaan uit praktische overwegingen, die zijn gegrond op het beginsel dat alle dingen betamelijk en met orde moeten gebeuren. En al zijn er niet direct Bijbelteksten te noemen, toch zijn er wel Schriftplaatsen die in dezen enige aanwijzing geven.

Het is mogelijk dat bij eensgezindheid over het principe er wat verschil van mening bestaat over de praktische toepassing hiervan. Daarbij zullen ook plaatselijke toestanden, de grootte van een vergadering en een grotere of kleinere bekendheid van de persoon die wil deelnemen van invloed kunnen zijn.

Eén van onze lezers, die ons hierover schreef, meende dat we deze broedervergaderingen, die toch niet rechtstreeks in de Bijbel zijn voorgeschreven, best konden missen. Enkele oudere broeders konden direct hun voorstellen in de volle vergadering doen. Al lijkt dit een heel eenvoudig voorstel, tóch zouden hierdoor in de praktijk moeilijkheden kunnen ontstaan. Is het dan niet beter, dat voor elk afzonderlijk geval enkele broeders namens de anderen met zo iemand spreken, daarover verslag uitbrengen in de broedervergadering en dat deze broeders vervolgens een voorstel doen aan de hele vergadering, aan alle broeders en zusters? Dat het gesprek met twee of drie broeders plaatsvindt, is in overeenstemming met het Bijbelse beginsel dat op de mond van twee of drie getuigen elke zaak zal vaststaan.

Het is overigens niet de broedervergadering die toelaat en uitsluit. Deze verricht alleen voorbereidend werk en komt daarna met een voorstel, terwijl de hele vergadering beslist en voor het besluit verantwoordelijk is.

Het is natuurlijk mogelijk dat een grotere vergadering de regeling van zakelijke kwesties overlaat aan de broedervergadering of zelfs aan een kleine commissie.

In dit opzicht is het belangrijk wat we lezen in Handelingen 15:6. Voor de bespreking van die kwestie wordt ook niet meteen de hele gemeente bij elkaar geroepen, en zelfs niet alle broeders. Nee, een kleinere broedervergadering – om dit woord nu eens te gebruiken – , doet hier voorbereidend werk, komt na een bespreking tot een conclusie, waarop vervolgens een samenkomst van de hele gemeente plaatsvindt die een besluit neemt (vers 22) en twee broeders met een brief naar Antiochië stuurt.

Dat ook toen niet elke toelating even vlug ging, blijkt wel uit het geval van Paulus, die in Jeruzalem ook niet onmiddellijk het vertrouwen van de discipelen had en pas na de aanbeveling van Barnabas in de kring werd opgenomen (Hand. 9:26-27).

Ik geloof dat we op grond van het bovenstaande wel kunnen concluderen dat de algemeen gevolgde gang van zaken goed is; dat het soms in heel belangrijke kwesties zelfs gewenst kan zijn als er een kleinere groep van gerijpte broeders samenkomt om een zaak voor de Heer te overwegen. We moeten hier geen wetten of verboden maken, en daardoor verder gaan dan de Schrift.

naar H.W.